

Sygnatura akt II W 1715/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

13 marca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze - Wydział II Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Jarosław Staszkievicz

Protokolant: Anna Sula

po rozpoznaniu na rozprawie 13 II 2017 roku sprawy

F. C.,

syna F. i Z. zd. S.,

urodzonego (...) w J.

obwinionego o to, że:

1. w dniu 22 stycznia 2016r. około godziny 20.30 w J. na ul. (...), tj. na drodze publicznej kierując pojazdem marki F. (...) o nr rej. (...) i znajdując się w stanie nietrzeźwości (I badanie-1,34 mg/l, II badanie-1,32 mg/l, III badanie-1,18 mg/l) nie dostosował prędkości do warunków panujących na drodze, w wyniku czego wjechał na chodnik i uderzył w przydrożną latarnię czym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym dla R. W. i P. K.,

tj. o wykroczenie z art. 86 § 1 k.w.

2. w dniu 22 stycznia 2016r. około godziny 20.30 w J. na ul. (...), tj. na drodze publicznej kierował pojazdem marki F. (...) o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości (I badanie 1,34 mg/l, II badanie 1,32 mg/l, III badanie 1,18 mg/l) nie posiadał przy sobie wymaganych dokumentów w postaci prawa jazdy, dowodu rejestracyjnego i polisy ubezpieczenia OC

tj. o wykroczenie z art. 95 k.w.

I. uznaje obwinionego F. C. za winnego popełnienia zarzucanego czynu, opisanego w punkcie 1 części wstępnej, to jest wykroczenia z art. 86 § 2 k.w. i za to, na podstawie art. 86 § 2 k.w., wymierza mu karę 2.000 złotych grzywny;

II. na podstawie art. 61 pkt 1 k.p.s.w., umarza postępowanie w odniesieniu do czynu, opisanego w punkcie 2 części wstępnej;

III. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 119 § 1 k.p.s.w., zwalnia obwinionego od kosztów sądowych.

Sygnatura akt II W 1715/16

UZASADNIENIE

W związku z tym, iż wniosek o sporządzenie uzasadnienia dotyczy jedynie rozstrzygnięcia o karze i innych konsekwencjach prawnych czynu, na podstawie art. 424 § 3 k.p.k. w zw. z art. 82 § 1 k.p.s.w., zakres uzasadnienia ograniczono do wyjaśnienia podstawy prawnej orzeczenia i wskazanych rozstrzygnięć.

Na podstawie art. 61 § 1 pkt 1 k.p.s.w. umorzono postępowanie odnośnie zarzucanego obwinionemu czynu, polegającego na kierowaniu samochodem marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...) 22 stycznia 2016 roku, około

godziny 20:30 w J. po ulicy (...) bez wymaganych dokumentów. Obwinionego, wyrokiem Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z 9 IX 2016 roku w sprawie II K 732/16, skazano wcześniej za czyn z art. 178a § 1 k.k., polegający na prowadzeniu w tym samym czasie owego samochodu w stanie nietrzeźwości. Oba postępowania dotyczyły zatem tego samego czynu, wyczerpującego jednocześnie znamiona przestępstwa i wykroczenia. W sprawie karnej wymierzono obwinionemu karę 200 stawek dziennych grzywny, po 10 złotych każda, orzeczono 4 lata zakazu prowadzenia pojazdów oraz świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 złotych. W ocenie Sądu za zarzucane F. C. wykroczenie z art. 94 § 1 k.w. nie zostałyby wymierzona surowsza kara. Nie było zatem – biorąc pod uwagę treść art. 10 § 1 k.w. – powodów do dodatkowego orzekania o wykroczeniu. Dlatego sięgnięto po możliwość przewidzianą właśnie w art. 61 § 1 pkt 1 k.p.s.w.

Nie można było tożsamości czynu dostrzec pomiędzy występkiem z art. 178a § 1 k.k., za który skazano obwinionego i zarzucanym mu wykroczeniem z art. 86 k.w. Sąd ustalił, iż w czasie zdarzenia F. C. kierował samochodem marki F. (...) po ulicy (...) w J.. W pewnym momencie stracił kontrolę nad pojazdem – nawierzchnia drogi była śliska, prędkość auta zbyt duża. Nie zachował tym samym należytej ostrożności, wymaganej od kierującego samochodem. Obowiązek w tym zakresie wynika z art. 19 ust. 1 ustawy z 20 VI 1997 roku prawo o ruchu drogowym. Skutkiem tego naruszenia było wjechanie przez samochód na chodnik, którym w tym czasie poruszali się dwaj piesi. To, że znalazł się tam pojazd mechaniczny w ruchu, zagrażał ich bezpieczeństwu. Obwiniony w tym czasie znajdował się w stanie nietrzeźwości. Całość jego zachowania wypełniała więc znamiona z art. 86 § 2 k.w.

Z tych powodów obwinionego uznano za winnego tego, że 22 stycznia 2016 roku, około godziny 20.30, w J. na ul. (...), tj. na drodze publicznej kierując pojazdem marki F. (...) o nr rej. (...) i znajdując się w stanie nietrzeźwości (I badanie-1,34 mg/l, II badanie-1,32 mg/l, III badanie-1,18 mg/l) nie dostosował prędkości do warunków panujących na drodze, w wyniku czego wjechał na chodnik i uderzył w przydrożną latarnię czym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym dla R. W. i P. K., to jest wykroczenia z art. 86 § 2 k.w.

Společną szkodliwość czynu obwinionego uznano za znaczną. Zwiększa ją zagrożenie dwóm osobom, spowodowanie dla nich realnego niebezpieczeństwa – gdyby pojazd nie uderzył w latarnię uliczną, mógłby wpaść na pokrzywdzonych. Narażeni na niebezpieczeństwo byli nadto zupełnie bezbronni wobec nadjeżdżającego auta, z pewnością potrącenie spowodowałoby poważne obrażenia. Obciążającą okolicznością dla obwinionego jest też bardzo wysokie natężenie jego nietrzeźwości oraz naruszanie przez niego innych zasad, obowiązujących kierujących pojazdami – nakazu posiadania przy sobie dokumentów w postaci prawa jazdy, dowodu rejestracyjnego i dowodu zawarcia umowy ubezpieczenia auta.

Okolicznością łagodzącą dla obwinionego była jego niekaralność za wykroczenia bądź przestępstwa w dacie popełnienia przypisanego mu czynu. Oznacza to, że jest osobą zwykle przestrzegającą obowiązujących reguł. Wykraczanie przeciwko zasadom porządku prawnego, mające miejsce 22 stycznia 2016 roku wynikało z natężonej nietrzeźwości – w tym stanie obwiniony zdecydował się prowadzić pojazd, co doprowadziło również do popełnienia wykroczenia z art. 86 § 2 k.w. Mając na względzie wagę jego czynu konieczne było wymierzenie mu surowej kary. Z uwagi na to, że nie był dotąd karany za przestępstwa, czy wykroczenia, wystarczające było natomiast orzeczenie kary łagodnej rodzajowo. Obwiniony zarabkuje, będzie zatem w stanie wykonać karę grzywny. Oceniając społeczną szkodliwość jego czynu, za odpowiednią wysokość tej kary uznano 2.000 złotych. Dostosowana jest ona do możliwości majątkowych obwinionego – zarabia on około 1.500 złotych miesięcznie, ma na utrzymaniu dziecko. W takiej wysokości będzie poważnym obciążeniem dla sprawcy i w ten sposób jednoznacznie wykaże mu niewłaściwość naruszania prawa, odstraszy od podobnych zachowań w przyszłości.

Z uwagi na to, że wobec obwinionego orzeczono stosunkowo wysoką grzywnę, w obliczu jego opisanej sytuacji majątkowej, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 119 § 1 k.p.s.w., zwolniono go od zapłaty kosztów sądowych. Uznano, iż nie będzie w stanie ich pokryć bez uszczerbku dla podstawowego utrzymania siebie i najbliższych.